

Maria Kalinowska

"Sprawa robotnicza w prozie polskiej przed rokiem 1918", Krzysztof Woźniakowski, "Zeszyty Naukowe UJ". DL Prace Historycznoliterackie z.39, Kraków 1980 : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 25/1-2 (83-84), 277

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/II/ WOŹNIAKOWSKI Krzysztof: Sprawa robotnicza w prozie polskiej przed rokiem 1918. "Zeszyty Naukowe UJ", DL, Prace Historycznoliterackie, z. 39, Kraków 1980, s. 145-180.

Szkic jest próbą zrekonstruowania obrazu ruchu robotniczego lansowanego w polskiej prozie narracyjnej przed rokiem 1918. Pierwsza część pracy dotyczy prozy lat 1880-1904, kiedy to problematyka robotnicza dopiero wkraczała do literatury polskiej. W części drugiej odtwarza autor przedstawienia ruchu robotniczego i jego ideologii w prozie powstałej między rokiem 1905 a 1918. Wydarzenia rewolucyjne 1905 roku całkowicie zdeterminowały sposób przedstawiania klasy robotniczej i socjalizmu; stanowiły również podstawę tematyczną większości utworów omawianego kręgu problemowego. Polaryzacja ideologiczna (utwory socjalistów i sympatyków rewolucji oraz utwory antyrewolucyjne i antysocjalistyczne), widoczna po r. 1905 jest przedmiotem szczególnego zainteresowania autora.

BP/83/84/93

M.K.

/II/ WOŹNICZKA-PARUZEL Bronieława: Recepcja polskiego piśmiennictwa historiograficznego dla ludu w pierwszej połowie XIX w. "Acta Universitatis Nicolai Copernici" XIX. Nauki Humanistyczno-Społeczne, z. 119. Toruń 1981, s. 17-34.

Artykuł dotyczy XIX-wiecznych wydawnictw historiograficznych adresowanych do ludu. Jest próbą przedstawienia procesu kształtowania się programu tej formy piśmiennictwa, określenia jej normatywnych wzorców i wyznaczonych funkcji. Autorka ukazuje ewolucję poglądów na temat roli i kształtu tej odmiany piśmiennictwa na przestrzeni czterdziestu lat oraz konstruuje trzy modele normatywne: 1. zaproponowany przez Lelewela: historiografia ujęta podręcznikowo, obejmująca systematyczny wykład dziejów; 2. wzorce stylizowanych na folklor opowieści ludowych narratorów; 3. zbeletryzowane biografie postaci historycznych.

BP/83/84/94

M.K.